

**SANT JOAN
DE LES ABADESSES
1971**

Visión retrospectiva de la Fiesta Mayor

Los Cónsules y Consejo del Ayuntamiento de Sant Joan de les Abadesses, en los tiempos aciagos de las Guerras de los Segadores y con la nación francesa, hicieron voto o promesa de celebrar todos los años una función religiosa en honor del Santísimo Misterio, en acción de gracias por los favores obtenidos durante aquellos calamitosos tiempos.

En 1650, el Capítulo Colegial acordó celebrar anualmente una solemnidad de primera clase para honrar a Dios y darle gracias por la conservación desde siglos de la Sagrada Hostia, recondida en la frente del Crucifijo mayor que presidía la iglesia.

El día escogido fue el primer domingo de julio de cada año; esta Institución Capitular entusiasmó tanto a los habitantes de la Villa que no solamente asistieron a los oficios divinos y procesión, sino que celebraron festejos populares y adornaron las calles y plazas con iluminaciones.

En 1655 la voz popular pedía trasladar la fiesta mayor que siempre se había celebrado en honor de su patrón San Juan Bautista, en día a propósito en honor del Santísimo Misterio. No teniendo los Cónsules facultad para fijar dicha fiesta, acudieron el ocho de julio de 1655 al Colegio Capitular para deliberar asunto de tanta importancia, acordando por unanimidad unir la fiesta que celebraba el Capítulo en alabanza del Santísimo Misterio con la del voto de los Cónsules y complacer así la devoción de los vecinos de Sant Joan, fijando su celebración, todos los años, el segundo domingo de septiembre, con la condición de que todos los gastos que ocasionase la fiesta serían a cargo de los Cónsules de la Villa.

No quedó postergada la fiesta de su patrón San Juan Bautista, puesto que en la misma reunión

y a petición del Cabildo, prometieron los Cónsules subvencionar como lo hacían desde tiempo inmemorial dicha fiesta, así lo atestiguan los libros del Clavario (hoy Depositario) del Consejo de aquellos tiempos. Más tarde se convirtió en una feria y hoy ni tan sólo las fogatas comunes en toda Cataluña iluminan los frontones de nuestro Monasterio.

Tenemos, pues, que la Fiesta Mayor de la Villa de Sant Joan de les Abadesses, celebrada cada

año en honor del Santísimo Misterio, data del segundo domingo de septiembre de 1655.

Como dato curioso, éstos son los gastos con que los Cónsules gravaron la Caja Comunal en el año 1655 para la fiesta del Santísimo Misterio: A la Iglesia, 22 libras y 10 sueldos (59 ptas.); Músicos, 13 libras y 15 sueldos (35 ptas.); Manutención músicos, 5 libras y 10 sueldos (13 ptas.); Cera blanca, 15 libras (40 ptas.); Total 56 libras y 5 sueldos (147 ptas.).

Colaboración ciudadana para una mayor vitalidad del Municipio

A la Administración Local le compete, sin duda, la solución, mantenimiento, ampliación y creación de los distintos servicios de carácter comunitario. Para ello dispone de dos medios de solución: los recursos humanos y los recursos económicos.

Pero, antes de entrar en este terreno, exponamos y analicemos la situación de cada uno de los problemas que tiene planteados, hoy en día, este Municipio, los cuales, por orden de su importancia, se pueden sintetizar en: culturales y de enseñanza, médicos, de urbanismo, de aguas, de pavimentación y alcantarillado, de recogida de basuras y limpieza general de la población, de obras apremiantes como la del Matadero Municipal y otras.

Referente a los problemas culturales, de enseñanza y urbanismo, ya se exponen, convenientemente desarrollados, dentro de este mismo programa.

Respecto al problema de la traida de aguas, nos cumple informar que han sido requeridos los servicios de un facultativo especializado, toda vez que disponiendo de un caudal suficiente para una población de ocho mil habitantes, hoy en día se cubren escasamente las necesidades de los tres mil del núcleo urbano.

En cuanto a la pavimentación y alcantarillado de los sectores de reciente construcción, debemos comunicar que ya están en fase avanzada de estudio estas obras.

La cuestión de la recogida de basuras y limpieza general de la población es uno de los problemas que, si bien el Ayuntamiento pondrá todos los medios a su alcance, se apreciaría una considerable mejora en el caso de existir un poco más de colaboración cívica por parte del vecindario.

El Matadero Municipal, que durante tanto tiempo ha cubierto perfectamente sus funciones, hoy en día precisa de reparaciones considera-

bles para poder continuar atendiendo los servicios de su finalidad que, de otra parte, cada día van en aumento.

Todos estos problemas enumerados se agravan considerablemente ante la insuficiencia del presupuesto municipal, que, hoy por hoy, resulta notoriamente escaso para atender como corresponde a las necesidades básicas de la población.

Ahora bien, dado que dicho presupuesto se nutre principalmente de las aportaciones económicas de los industriales y vecinos, es evidente que una mayor contribución por parte de todos redundaría en beneficio de los servicios actualmente deficitarios, y, en consecuencia, ello representaría una indudable mejora para todos.

Admitamos que en nuestra sociedad actual los recursos económicos son muy importantes, pero admitamos también que no lo son todo. Tanto más valor que dichos recursos económicos debe concederse a los recursos humanos. Es decir, el espíritu de colaboración, la crítica constructiva, el sentido del sacrificio y de la entrega y el respeto y el cuidado de las cosas pertenecientes a la comunidad. En resumen: la participación activa y desinteresada en aquellos problemas que afectan al Municipio.

En el terreno de las realizaciones, al Ayuntamiento le satisface el poder comunicar que ya está a punto de instalarse la nueva iluminación en casi la totalidad de las calles de la población. También, con igual satisfacción, puede anunciar, que se tiene oferta formal de la cesión de unos terrenos para instalar en La Plana una zona deportivo-recreativa.

Dos importantes obras sociales

En esta Fiesta Mayor se inaugurarán dos obras de considerable importancia; la primera parte de la ampliación del Hospital y el edificio de nueva planta de la Guardería Infantil.

No hay duda que esta ampliación del Hospital constituye una importante e imprescindible me-

jora que, entre otros servicios, vendrá a subsanar la angustiosa falta de plazas que se precisan para poder atender debidamente a los enfermos. Una población de importancia como la nuestra debe prever, cara al futuro, toda clase de obras asistenciales.

Referente a la Guardería Infantil —por otra parte tan esperada—, cabe decir que responde a una ineludible necesidad, a la vez social y humana, que permitirá solucionar a muchas familias trabajadoras el grave problema que representa el cuidado y formación de sus hijos, durante las horas destinadas a la jornada laboral.

La realización material de estas construcciones —con todo y ser notables—, poco significaría si no fueran coadyuvadas con el esfuerzo, la abnegación y el amor de las dos Comunidades de Religiosas radicadas en nuestra Villa: las Siervas de la Pasión, al frente del Hospital y las Hermanas Carmelitas, al cuidado, desde ahora, de la Guardería Infantil.

Tanto es así, que antes de concluir estas líneas, consideramos un deber expresar una vez más, aquí, públicamente, en nombre de todos los sanjuanenses, el reconocimiento y la gratitud más sincera por la labor tan callada como sacrificada, pero al mismo tiempo tan llena de generosidad y de competencia, que vienen desarrollando en cada una de sus respectivas esferas, estas Comunidades Religiosas.

Arquitectura y urbanismo

Liberar la Arquitectura del caos ornamental, subrayar la importancia de sus funciones estructurales y centrar la atención en soluciones concretas y económicas, son principios que definen el aspecto puramente material del proceso formalizador del que depende el valor práctico de la Arquitectura. El otro aspecto, la satisfacción estética del espíritu humano, es tan importante como el material. Los dos aspectos se identifican en esta unidad que es la vida misma.

WALTER GROPIUS

El planeamiento urbanístico en general, y la ordenación urbana en particular, tiene su obligado marco legal de referencia en la Ley de Régimen del Suelo y Ordenación Urbana, de 12 de mayo de 1956.

No vamos a entrar aquí a formular una visión crítica de la Ley del Suelo por no ser éste nuestro cometido. Sin embargo, quizá sea necesario señalar que, pese a las críticas tradicionales de dificultad de aplicación por la complejidad administrativa que comporta, su indefinición reglamentaria, etc., dicha Ley representa una voluntad técnica y política de determinar un contexto positivo para el régimen del suelo y la ordenación urbana. Su ineficacia hay que buscarla en la estructura social, política y económica del país, más que en el espíritu de la Ley, en cierta manera progresiva y socializante. Con este carácter, difícilmente puede adecuarse a las exigencias del país en vías hacia el neocapitalismo. Es por ello que la Ley representa más una voluntad de conseguir una situación mejor, que un instrumento que haga posible el predominio del interés público por encima de las iniciativas privadas.

Cuantitativamente, el planeamiento más común hasta la fecha ha sido la planificación urbana, es decir, los planes generales de ordenación urbana de los términos municipales, y en segundo grado los planes parciales en los que aquéllos se concretizan.

Técnicos, en general con una escasa preparación, han afrontado el planeamiento de nuestras áreas urbanas desde una actitud proyectiva (como si de un grupo de edificios se tratase),

buscando un producto final, más que ser instrumentos que dirijan y gestionen el desarrollo urbano. La arbitrariedad, inoperancia y falta de rigor de nuestros planes generales hay que buscarla también en este divorcio entre el planteamiento y las decisiones, entre los fines y los medios. Sus estudios económico-financieros y los programas de actuación, cuando existen, son documentos de puro trámite que nada tienen que ver ni con el planeamiento físico propuesto, ni con las posibilidades económicas reales de la comunidad que ha de implementarlo. No puede ser por tanto el Plan, independiente de su proceso de gestión, reduciéndose a ser la formulación de un objetivo final sin más.

Sin temor a equivocarnos, podemos decir que hasta hoy los Planes han sido puros documentos de trámite, más que auténticos instrumentos para el desarrollo urbano, y que han sido promovidos, desde para abordar «formalmente» una problemática urbanística urgente, hasta para encubrir extra planeamiento, obras promovidas por agentes privados e incluso públicos.

Es interesante repasar una Memoria Municipal del primer cuarto de siglo del Ayuntamiento de Sant Joan de les Abadesses en la que podemos leer:

«Sólo un Ayuntamiento bien capacitado de la misión que le incumbía realizar y completamente desligado de compromisos de partido, dispuesto a cumplir con su deber aun a trueque

de las antipatías que esta labor podía suscitar en aquellos seres cuya ruindad de alma les incapacita para el desprendimiento que todo ciudadano debe atesorar cuando de la prosperidad de la patria se trata, era el indicado para llevar a cabo una reforma de tan capital importancia como la que nos ocupa, ya que con ella forzosamente había que tropezar con todos aquellos intereses particulares que, por respetables que nos sean, nada son ante el sublime interés de la comunidad.

«Estos comentarios nos los sugieren el sinfín de dificultades que se han tenido que vencer para que la apertura de las nuevas calles y plazas pudieran ser una realidad, pues aparte de la resistencia que oponían los propietarios al no querer vender los terrenos al Ayuntamiento, se hacía esto insuperable cuando del precio de los mismos se trataba. Por esto el Ayuntamiento, haciendo uso de las facultades que el Estatuto Municipal le ofrece, se vio precisado a iniciar el expediente de expropiación forzosa, así como la urbanización, bajo la base de la aplicación de toda clase de contribuciones especiales por obras y mejoras, y por incremento de valor de los terrenos beneficiados por la reforma, con lo cual logró que los dos propietarios más afectados por esa urbanización desistieran de sus primitivos propósitos y ofrecieran al Ayuntamiento todas las facilidades para que las obras se pudieran llevar a cabo, único medio que existía para lo que había parecido un sueño se convirtiera en esplendorosa realidad.

«Así hoy nos cabe la satisfacción de poder comunicar a nuestros convecinos que tanto la plaza que debe emplazarse en la parte posterior de la iglesia de San Pol, como la que afecta a la calle Abad Ramón de la Bisbal, dándole una salida directa a la carretera, como también todas las calles proyectadas en los terrenos donde las escuelas deben construirse y las que afectan a los otros terrenos lindantes con los destinados al emplazamiento del nuevo Madero, serán una realidad dentro de breves días».

Valgan estos comentarios para los proyectos que tenemos a la vista en este año 1971-72: la unidad deportivo-recreativa, la urbanización de la plaza de la Abadía, delicada por la proximidad a edificios históricos y por los vestigios arqueológicos que puedan encontrarse. Mas recordaremos a los pioneros de la Memoria citada anteriormente, al mirar el plano de Nuevas Alianeaciones que se extiende a lo largo de la Carretera hacia Camprodón, urbanización proyectada sin plazas ni espacios verdes. Las gestiones municipales han conseguido un pequeño espacio, simulacro de plaza, pero a pesar de esto no nos parecería desacertado hacer una revisión de la concepción del Plan por algún organismo competente.

Es, por todo ello, que creemos necesaria una nueva actitud, tanto técnica como política, para el planeamiento físico de nuestro Municipio.

L'educació, base del nostre futur

La implantació, el pròxim curs 1971-72, de la Llei d'Educació General Bàsica, ens ofereix l'oportunitat de parlar, encara que sigui breument, sobre la situació escolar al nostre poble.

L'Educació General Bàsica comprèn vuit cursos dividits en dos cicles, el primer dels quals està constituït pels quatre primers cursos i l'altre pels tres últims, al mig el cinquè curs fa com de transició entre el dos cicles.

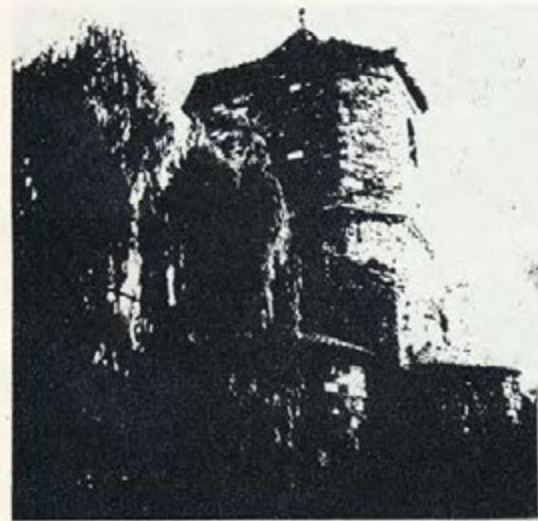
Al nostre poble, aquesta educació serà impartida simultàniament a les Escoles Nacionals, a les Escoles Carmelites i a les Escoles Parroquials.

Segons unes declaracions fetes per l'Inspector d'Ensenyança de la nostra Província, és molt possible que aquest any s'imposi també l'ensenyança mixta dins l'Educació Bàsica, encara que probablement només als cursos 1.er, 2.^{on} i 5.^è

Els 569 nens de la nostra Vila i els 20 procedents d'Ogassa podran rebre entre nosaltres educació completa fins als 14 anys (edat en què acaba l'Educació General Bàsica).

A partir dels 14 anys i mitjançant un examen previ, podran obtenir el títol de Graduat Escolar i amb ell, passar al Batxillerat o a les Escoles de Formació Professional, segons la seva opció. Ara bé, donat que el C. L. A. haurà de concretar l'ensenyament a una d'aquestes dues branques, els alumnes l'opció dels quals coincideixi amb l'elecció del C. L. A. podran continuar estudiant entre nosaltres, mentre que els que elegeixin estudis que no entrin en el programa del C. L. A. s'hauran de desplaçar a una altra població.

De cara a un acoplament entre la nova finalitat del nostre C. L. A., amb les necessitats educatives de Sant Joan de les Abadesses, cal que considerem el següent: D'aquests 580 alumnes que han de sortir de les nostres escoles amb títol de Graduat Escolar, la desproporció entre el nombre dels que elegiran l'Escola de Formació Professional per sobre dels que es puguin decantar cap al Batxillerat, sempre serà molt gran. Considerant a més que d'aquí a pocs anys

els estudis a les Escoles de Formació Professional es faran obligatoris per a tots els treballadors fins a 17 anys, compendrem que ens urgeixi més el problema d'aquests que no pas el d'aquells.

Hom tem que si no s'aconsegueix que els nostres treballadors estudiïn a casa nostra, s'haurà de considerar el fet que a partir dels catorze anys els joves de la Vila abandonin el poble i es desentenguin dels seus problemes.

Algú pot dir, i desgraciadament no pas sense raó, que el problema de la fugida dels joves rau en la escassetat de llocs de treball que el poble els ofereix. Però aquesta afirmació no ens sembla que resti importància al problema, ans al contrari: si a més de treballar a fora, deixem que siguin educats també a fora, els haurem perdut irremeiablement.

Així doncs ens sembla, i no som pas els primers a dir-ho, que la conversió del C. L. A. en Centre de Formació Professional és el que més convé a les necessitats del nostre poble.

Al marge d'aquesta qüestió hem de considerar les diferents possibilitats que tenen els pares d'escollir el Centre educatiu on portar els fills.

Com que és de suposar que elegiran l'Escola que els sembli més eficaç, clarament s'endevina que aquesta possibilitat d'elecció donarà lloc a una competència entre els Centres, competència amb la qual no estarem en desacord i que trobarem noble i justa sempre i quan, això sí, es fonamenti sobre tot en una més completa educació dels alumnes.

Per últim, no podem acabar aquest escrit sense recalcar la importància que de cara a l'educació dels infants tenen els pares. Els nens s'eduquen a l'escola i a casa, i tots sabem que el seu comportament no és pas el mateix en cada un d'aquests llocs i que alguns trets psicològics que sobre l'alumne desconeix el mestre, poden ser molt ben coneguts pels pares mentre que aquests desconeixen aquell racó del comportament del fill que només es manifesta a l'escola. Es doncs de primera importància per a millor conèixer l'infant i a la fi per educar-lo més conscientment, el diàleg sovint entre pares i mestres.

No dubtem en assegurar que l'Escola que compti amb l'assessorament dels pares per a educar els seus deixebles aconseguirà donar a aquests una més completa i ordenada formació que serà motiu de lícit orgull per a ells, pels mestres i per a tot el poble.

Les pedres ens ennobleixen

San Joan de les Abadesses és una vila de gran riquesa monumental, però no aclaparada pels seus monuments. La conjugació de la seva expansió urbana amb el respecte degut als seus edificis històrics ha plantejat sovint problemes greus i, malauradament, no sempre ben resoltos.

Cada dia va estenent-se més la convicció, tot i que no pas en la mesura que caldria, que aquestes pedres ens ennobleixen a tots i que constitueixen una part essencial del nostre patrimoni. Per això creiem que serà de l'interès dels santjoanencs la informació que publiquem, facilitada per persones competents i responsables. Hi afegim comentaris i suggeriments pel nostre compte.

MONESTIR. — La meravellosa i completa restauració realitzada de pocs anys, fa que puguem estalviar-nos de parlar del nostre màxim monument. Són molt pocs, en efecte, els detalls que hi manquen. Ens permetem, però, de cridar l'atenció sobre la desafortunada il·luminació exterior, que caldria replantejar de cap i de nou. Hom

va oblidar que no es tractava de produir cap enlluernament, sinó de posar en relleu els elements estructurals i decoratius de l'edifici. Volem dir també que encara hi falta una inscripció que perpetui el nom de Jaume Espona, l'home que féu possible una tan acurada restauració.

ABADIA. — Al costat mateix del monestir, el palau de l'Abadia és un edifici construït, fonamentalment, entre els segles XII i XV. Conserva el graciós claustret de l'abat Vilalba, tres sales cobertes amb volta i algunes finestres gòtiques. Fa uns quants anys, va donar-se una bona empena a la restauració del claustre per la Direcció General de Belles Arts, però les obres han quedat encallades per falta d'assignació. No s'han oblidat les gestions per a continuar-les. El projecte és de restaurar-la respectant totalment el seu caràcter i destinar-la a Casa de Cultura.

SANT POL. — Durant l'última dècada, fou declarat Monument Nacional, i la Direcció General de Belles Arts va iniciar-ne la restauració. Ha estat eliminada, potser massa radicalment, l'obra barroca del segle XVIII i ha quedat enllestida la neteja de la façana romànica. L'arquitecte barceloní, Sr. Bassegoda, al qual ha estat confiada no fa gaire la direcció de les obres de Sant Pol, pensa dedicar la pròxima etapa als absis i al campanar. Aquest campanar, tot i que posterior a l'obra romànica, juga tan bé amb el

conjunt del temple i és un element tan entranyable de la fesomia de la Vila, que seria un desentert intentar de restituir-lo a una hipotètica estructura primitiva. La façana i els absis seran lligats amb jardins. Suggerim la conveniència de reconstruir la nau, cosa que no comportaria ni el més mínim problema arqueològic i ens proporcionaria un bellíssim espai interior. Sembla que el procés de desintegració de la pedra aconsella de reproduir el timpà i col·locar-lo en un lloc resguardat.

PONT VELL. — Pel setembre de l'any passat, després de diverses instàncies fetes pel Municipi durant la present i la passada Administració, la Direcció General d'arquitectura comunicava al Sr. Alcalde que s'havia iniciat l'expedient per a la reconstrucció del Pont Vell. Pel juliol d'enguany, un equip de tècnics ha vingut a completar la documentació.

Tot fa preveure que no és lluny el començ de les obres. L'empresa Espona, que ha vist més d'un cop les seves instal·lacions afectades pel riu Ter, que en les seves revingudes hi rebotia després de topar contra l'estrep del Pont Vell, ha comprès que les mesures de protecció que adopti no poden atemptar contra allò que per la nostra Vila és una relíquia insigne, i sembla que estudia la manera de canalitzar el riu. Esperem, encara, un nou esforç perquè aquesta canalització, que assegurarà la integritat material del Pont, no perjudiqui estèticament el seu marc.

MURALLES. — Sant Joan posseeix encara, després de tantes destruccions, un llenç de muralla i una torre escapçada. S'ha decidit d'assegurar-ne la conservació i dignificar-ne els entorns. El primer pas ha estat de vorejar el mur i la torre d'un parterre de gespa damunt la qual hom ha plantat xiprers. Les pedres n'han quedat automàticament magnificades. Encara som a temps de salvar aquest fragmentari testimoni de la fortificació medieval. Cal dirigir l'esguard i l'afecte dels santjoanencs cap a aquesta zona de la Vila vella i controlar tota construcció que pogués alterar-ne el caràcter.

SANT MIQUEL. — Queda només un tros de l'absis de la capella romànica del segle XII que pertanyia a l'infermeria del monestir. S'ha parlat de reconstruir-la. Ho aplaudim. Amb la porta del claustre que hi ha al fons, la façana posterior del palau de l'abat i un empedrat escaient, faria un petit barri deliciós.

PLAÇA MAJOR. — Hi ha alguns dels nostres millors edificis. Can Blanxart i can Vilella són dos magnífics exemples d'arquitectura civil. Es

un conjunt a vetllar i a millorar, així que es pugui, amb la renovació de les façanes, la reconstrucció de les voltes de la banda Est, destruïdes des de molts anys, i una pavimentació més digna que l'actual.

Ens preocupa, concretament per la Plaça, pel sector de les muralles, una part de la Vila vella i pel mateix Passeig, l'anunciat projecte d'il·luminació. Temem que uns braços anodins d'alumini, distribuïts d'una manera poc pensada, no facin d'aquesta nova realització una mostra més de la poca previsió. Demanem que s'estudiï acuradament la col·locació dels llums i la forma dels seus suports, d'acord amb el lloc que han d'ocupar. El model de la plaça de l'Abadessa Emma segurament que no és vàlid per a tot arreu, però sí que és digne de ser tingut en compte com a exemple de cosa ben pensada.

MUSEU. — Es projecta d'instal·lar, a la Rectoria Vella, un museu amb peces procedents del monestir i altres esglésies de la Vila. Algunes d'aquestes peces han estat suara restaurades pel Sr. Gudiol, famós especialista. Durant els dies de la Festa Major seran exposades al vestíbul del Col·legi de les Carmelites.

ALTRES EDIFICIS D'INTERÈS. — La Vila posseeix, encara, alguns edificis notables que mereixen protecció per part de les autoritats competents i estimació i respecte per part dels santjoanencs.

Caldria confeccionar-ne un catàleg. Destaquem el Col·legi de les Germanes Carmelites, de Duran i Reynals, una de les obres mestres del Noucentisme català. A la façana hi ha unes pintures al fresc de Josep Obiols, que s'acaben de perdre i que valdrien un esforç per ser salvades. Podríem afegir al catàleg, on haurien de figurar la major part de les obres de Duran i Reynals, les Escoles Nacionals, per exemple, projectades per Jeroni Martorell. Val la pena de tenir en compte algun element interessant com és ara el portal de ca l'Asprer, al carrer dels Tints, núm. 5, o el de la casa on vivia Maragall, al núm. 11 del carrer Major.

MOLÍ PETIT. — Des del balcó de la Plaça de l'Abadia, sobre l'Arsemala, s'albira una deliciosa raconada. És necessari de preservar la integritat d'aquest paratge, d'una bellesa excepcional, tan important com qualsevol monument. El Molí Petit, centre d'aquest paisatge, podria encapçalat l'inventari de les cases rurals destacades. Les altres serien, per exemple, la Torre, la Roca, el Cubilà, la Serra, el Coll i la Batllia.

Mots finals. — Més important que una decidida política de protecció, és la formació de la consciència dels santjoanencs, la qual faria innecessàries totes les disposicions que es puguin establir.

La promoció del turisme a Sant Joan

Dintre de les activitats desenrotllades darrerament pel «Centre d'Iniciatives Turístiques» de Sant Joan de les Abadesses, cal destacar:

La col·laboració a les Festes Nadalenques amb el tradicional Concurs d'aparadors i la cavalcada dels Reis.

La Festa de l'Elecció de la Pubilla de Sant Joan, que enguany ha recaigut en la senyoreta M. Angels Riqué Albrich.

Donant relleu a la Festivitat de Sant Joan amb l'organització del Concurs Regional de Fotografia Artística, i la promoció de cara a tots el santjoanencs de l'estimació a les plantes i flors feta amb l'obsequi d'una considerable quantitat de flors que foren repartides entre els vilatans.

L'organització del II Concurs de Colles Sardanistes que assolí un gran èxit de concurrència.

També, al proper mes de setembre, participarà en l'organització del II Gran Trial de Santigosa.

A més a més d'aquestes activitats, el C.I.T. de Sant Joan, ha comprès que la seva funció social no pot ésser entesa únicament com el resultat d'un sistema de models o patrons consuetudinaris, sinó que, al mateix temps, té el deure de promocionar tota mena de manifestacions, tant culturals com recreatives, siguin aquestes d'àmbit local, comarcal, provincial o nacional, i, fins i tot, en el cas de ser possible, internacional, que puguin servir per a l'ennobliment i enriquiment, espiritual i material, de la nostra Vila.

En aquest sentit, i sense pretensions hegemòniques de cap mena, podem constatar la relació amb el grup de mexicans que va fer possible la font-brollador que avui tenim a la plaça de l'Abadessa Emma. També en la línia del mateix esperit, podem fer referència a les gestions realitzades amb motiu de les jornades del Segon Col.loqui d'Història del Monaquisme Català, que tingué lloc el passat any.

Naturalment que no totes les iniciatives són de possible realització. Algunes que creiem per bon camí, per motius aliens a la nostra voluntat, han esdevingut més tard inassolibles. No obstant, la Junta Directiva del C.I.T. no ha per-

dut el seu entusiasme. L'experiència adquirida en aquest temps d'aprenentatge ens ajuda perquè les coses marxïn endavant a fi de poder dur a bon terme l'obra de promoció de Sant Joan de les Abadesses.

L'esport a la nostra Vila

Avui dia, en qualsevol concentració ciutadana per petita que sigui, compten en gran manera les activitats esportives. Per això, doncs, perquè la nostra Vila ostenta una tradició en aquest sentit, creiem que no pot faltar en aquestes pàgines una breu ressenya de les principals activitats que tenen els diversos esports a Sant Joan.

Futbol.— Com a tot arreu, al nostre país, aquí també és el «deport rei». Els nostres aficionats han tingut una temporada excepcional. El primer equip del «C. D. Abadessenc», que milita a la 2.ª Categoria Regional, ha portat una actuació tan regular en l'últim torneig que després d'un petit «bache» al començament de la segona volta, ha enfilat la recta final amb la xifra rècord de 10 victòries consecutives. Va quedar classificat sots-campió del seu grup i a punt de pujar de categoria si els partits de promoció d'ascens li haguessin estat favorables.

L'equip infantil, que en plan de formació de futurs jugadors té format el «C. D. Abadessenc», ha donat també als nostres aficionats moments de gran emoció futbolística en el transcurs del torneig «Martínez de Laguardia» en el qual ha participat amb tant d'entusiasme.

El dia 10 de juliol, el Club va celebrar assemblea general de socis per a la renovació total de la Junta que, presidida pel senyor Esteve Serra Passolas, amb tant d'encert ha regit els seus destins aquests tres últims anys. Va ser elegit nou president l'entusiasta deportista senyor Joan Soler Fageda el qual té grans projectes per a portar el futbol local a metes molt altes.

Caça i pesca.— Són 200 els associats que té la Societat de Caça i pesca «El Pirineo», que porta una vida molt activa i que desenrotlla to-

tes les activitats d'aquests esports, de les quals donem a continuació una breu relació:

Repoblació de truites al riu Ter. Hom hi ha engegat, entre el nostre terme municipal i el de Sant Pau de Segúries, 40.000 alevins procedents del criador d'Olot, aprofitant les magnífiques condicions que ofereix aquest riu per a la seva reproducció.

Participació als Campionats Provincials i Regionals de Pesca de Truita.

Celebració, els dies 24 de juny i 15 d'agost últims, dels «Concursos de Pesca Clasificatoris», indispensables per a prendre part en els campionats provincials i regionals.

Organització durant la darrera temporada d'un Concurs de caça major en el qual foren capturats vuit exemplars de porc senglar. Al final d'aquest concurs es reuniren gran nombre de caçadors i simpatitzants en un dinar de germanor que acabà amb el lliurament de premis al primer i segon classificats, així com al gos que més es distingí en la persecució del senglar.

Per la Festa Major d'aquest any hom ha organitzat tirades al plat i per a la propera temporada de caça hi ha el projecte de celebrar el segon campionat de caça major.

Excursionisme.— Les activitats més importants en aquest sentit les porta a terme l'entitat U. E. C. de Sant Joan: travessies de mitja i alta muntanya, campaments i marxes —des de la més important que és la de Regularitat de Catalunya, amb més de 500 equips participants, fins a la Infantil, etc.—, entre les quals destaquen les activitats que cada any organitza aquesta entitat i en les que, com podem veure en la relació següent, al costat de les purament esportives en trobem d'altres de caire cultural que complementen dignament aquest calendari.

Dia 9 de maig, XV Social i VIII Marxa Provincial de Regularitat de Girona, puntuable per als Premis Pirineu i Trofeu de les Valls del Ter i Freser, amb un total de 140 equips inscrits.

Dia 11 de juliol, XV Missa al Cim del Taga. Acte inclòs en el calendari Provincial del Premi Pirineu, amb uns 200 assistents.

Dies del 6 al 8 d'agost en el Pla d'Estràngol, IX Campament Infantil.

Dia 30 d'agost, XI Marxa Infantil.

Dia 19 de desembre, entronització del X Pessebre al cim del Taga, del qual serà autor, aquest any, en Ramon Vila.

I finalment, per les festes de Nadal, el VIII Concurs Infantil de Christmas clourà les activitats d'aquest any.

Un dels problemes que té plantejats aquesta entitat, és la qüestió de l'estatge social i que gràcies a la col·laboració del Magfc. Ajuntament per una banda i de un dels nostres socis, en Lluís Mata, per l'altra, quedarà favorablement resolt dins d'aquest any. És de justícia agrair públicament al senyor Joan Pascal la seva desinteressada col·laboració pels 16 anys que ha donat acolliment en les seves dependències a l'estatge social de l'entitat.

Escacs.—Torna a desenrotllar una gran activitat el Club d'Escacs «Ruy López», amb la nova junta presidida pel senyor Francesc Pujolar. Ha tingut cura de l'organització de les següents competicions: Torneig Social; Torneig Escolar, que va tenir una gran acollida entre professors i alumnes amb més de 90 inscripcions, entre nois i noies; Competició Inter-Clubs entre el «C. A. Ripoll» i el «C. A. Ruy López» de Sant Joan, que guanyà el primer dels esmentats. Al final d'aquesta última competició es procedí al lliurament dels trofeus als guanyadors de totes aquestes competicions, acte al qual va assistir una representació del Magnífic Ajuntament.

A fi de mantenir el caliu de l'afició, durant aquest estiu, hom ha organitzat un torneig per eliminatòries amb inscripció general a una sola partida i un torneig infantil.

Per a la pròxima temporada hom ha previst les mateixes competicions que per l'anterior i a més la celebració d'una sessió de partides simultànies en la qual prendran part grans mestres dels escacs.

Trial.—Un esport motociclista modern, en alça a tot el món i que compta amb nombrosos aficionats a la nostra Vila, els quals han donat també proves d'una gran capacitat organitzadora.

Un comitè integrat pels senyors Joan Cañellas, Miquel Canal i Oriol Guixà organitzà, el 29 de novembre del passat any, el I Trial de Santigosa, en el qual es va disputar el trofeu «Mestressa de Santigosa» amb un recorregut de 15 km. amb 16 zones «non stop». Gran nombre de participants hi prengueren part; resultà guanyador el corredor Xavier Blanch, primer classificat «junior». Cal destacar també l'experta actuació del gran campió Pere Pi, primer classificat «senior» sobre Cota 247 c. c.

Per aquest any hom està preparant l'organització de la segona edició d'aquesta prova que ja compta amb la inscripció de dos corredors locals i de figures rellevants d'aquest esport.

La joventut a enquesta...

Hem pensat que per a pulsar el pensament dels joves envers el seu poble, un dels procediments més exactes que podíem trobar era fer una enquesta a joves de diverses formacions i oficis, així, després, que cadascú tregui les conseqüències que cregui oportunes.

Per tant, hem preguntat a:

- A) Jove de 19 anys, nascut a Sant Joan, que ha fet estudis primaris a un Centre d'Ensenyament local i treballa de mecànic.
- B) Jove de 20 anys, nascut a Sant Joan, que ha fet estudis primaris i tècnics, treballa de delineant fora de la Vila.
- C) Jove de 18 anys, nascut a Barcelona, que acaba de fer el C.O.U. i passa des de l'infantesa, l'estiu aquí.
- D) Jove de 18 anys, nascut a Sant Joan, que ha fet Estudis Primaris i treballa de pagès.

- E) Jove de 20 anys, nascut a Sant Joan, que ha estudiat a Col·legis Salesians fora del poble i treballa d'oficinista.
- F) Jove de 21 anys, nascut a la província de Granada, que ha fet estudis primaris a la Vila i treballa de manobre.
- G) Jove de 19 anys, nascuda a Sant Joan, estudiant a la Universitat.

T'agrada ser de Sant Joan o et seria igual viure en un altre poble?

- A) Com a poble, Sant Joan està bé, des del punt de vista de treball és diferent.
- B) M'agrada.
- C) A l'estiu m'agrada venir aquí, però tampoc em faria res no venir.
- D) Aquí ja està tot vist.
- E) M'agrada, però si hagués pogut triar hauria nascut en una ciutat.
- F) Ja m'està bé viure a Sant Joan.
- G) M'agrada viure a Sant Joan perquè he nascut aquí.

Per què no has continuat estudiant o per què estudies, en el cas contrari?

- A) No m'agradava estudiar.
- B) No he continuat estudiant per independitzar-me, però continuo estudiant una mica per acabar d'emplenar la vida.
- C) M'agrada molt poc estudiar i per això estudio.
- D) No tinc temps.
- E) Crec que la gent que estudia és per a forjar-se un esdevenidor, jo l'he trobat sense cursar estudis superiors.
- F) Vaig preferir treballar.
- G) Estudio per a poder formar el meu propi criteri de les coses i crec que la manera de aconseguir-ho és entrar en l'ambient universitari.

Els elements de diversió a Sant Joan. Són suficients o trobes que en sobra o falta algun?

- A) En falten molts.
- B) Són insuficients, encara que en molts casos falla la gent.
- C) En falten pocs i no en sobra cap.
- D) En falten molts.
- E) En falten.

- F) En falten.
- G) En falten molts.

Saps res de la història de Sant Joan? Té cap interès per a tu?

- A) Sé alguna cosa. Té interès des del punt de vista que hi vius, aquí.
- B) Sé alguna cosa de la història de Sant Joan i té interès per a mi.
- C) Sí, una mica perquè per a mi té un cert interès.
- D) No, només sé anar al Taga i no té cap interès.
- E) Sé alguna cosa, però no té cap interès.
- F) No.
- G) Sé alguna cosa, encara que no en sé moltes i tenen molt interès perquè visc aquí.

El fet que Sant Joan tingui una sèrie de monuments, et fa sentir orgullós o pel contrari tant et fa?

- A) Més o menys em fa sentir orgullós.
- B) Un poble sense jardins, places i monuments el trobaria un poble buit.
- C) Els monuments sempre són «macos» i també crec que aquests fan de Sant Joan un poble més interessant i agradable.

- D) Tant me fa.
- E) Em van bé per a presumir amb gent de fora el poble.
- F) Fa sentir-me orgullós.
- G) Em fa sentir orgullós, ja que un poble amb quatre carrers sols, no és res.

T'has assabentat que reconstruiran el Pont Vell?

- A) Sí, però també deien que acabarien Sant Pol.
- B) Sí, me n'he assabentat.
- C) Sí.
- D) No ho sabia.
- E) Sí.
- F) No ho sabia.
- G) Sí, me n'he assabentat.

Has portat a terme alguna activitat de caire esportiu, cultural o social? En cas afirmatiu digues quin tipu d'activitat ha estat.

- A) Esportiu i cultural (Boy-Scouts).
- B) Sí, muntanyisme.
- C) Aquí a Sant Joan, no.
- D) Practico l'automobilisme, motorisme, muntanya i tractorisme.
- E) Esportiu i cultural.
- F) No.
- G) No.

Estàs tranquil d'haver-ho fet o estàs tranquil de no haver fet res?

- A) Indiferent.
- B) No n'estic tranquil, perquè m'ha estat insuficient
- C) No podia fer-ho perquè sóc estiuejant.
- D) Molt tranquil.
- E) Quan faig alguna cosa m'enorgulleixo de mi mateix, si volen alguna cosa ja saben on sóc.
- F) Estic tranquil.
- G) No estic tranquil, però tampoc he trobat una oportunitat per a fer-ho.

Llegeixes alguna cosa? Què?

- A) Un diari d'informació general i una revista mensual de caire esportiu, llibres de treball i també d'aventures.
- B) Llegeixo un diari de informació general i una revista setmanal. També algun llibre de tipus assaig.
- C) De tot, exceptuant llibres de text i patufets.
- D) Llegeixo les multes de tràfic.
- E) Dos diaris deportius i tres d'informació general, també tinc sempre tres llibres començats que tard o d'hora els acabo.
- F) No.
- G) Sí, llegeixo molt. Sobretot llibres de psi-

col·legia que és el que m'interessa, a més algun títol important de la literatura.

T'ha encaminat a llegir alguna cosa la Biblioteca que tenim o no hi vas mai?

- A) No hi vaig mai.
- B) El fet de treballar a fora no m'ho permet.
- C) No hi veig mai perquè m'empipa estar allà tancat.
- D) No hi vaig mai.
- E) M'ha donat el fonament d'una millor lectura.
- F) No hi he anat mai.
- G) En un principi em va encaminar a llegir.

Et fas amb tots els tipus de joves del poble?

- A) Procuo fer-me amb tothom.
- B) Sí.
- C) Sí, sóc molt sociable sobretot amb les noies «maques» i amb els seus pares.
- D) Em faig amb tothom, però en trobo alguns que són més «burros».
- E) Amb tots, menys amb els «pjis».
- F) Sí.
- G) Sí, em faig amb tots, encara que no els coneixo tots.

Et sap greu que hi hagi persones que hagin de marxar a treballar fora del poble?

- A) Sí, aviat només en quedarem la meitat, fan falta més empreses.
- B) Sí.
- C) No, de cap manera, més aviat ho prefereixo.
- D) No, perquè a mi m'agradaria.
- E) Sí.
- F) Tant me fa.
- G) Sí, molt greu, perquè tot és fer més poc important al poble.

T'empipa veure els carrers bruts?

- A) Sí, i tampoc procuro tenir-los nets.
- B) M'empipa veure-ho, però si veig un paper a terra tampoc no m'ajupiré a collir-lo.
- C) No els veig perquè no hi passo.
- D) No m'hi fixo.
- E) Em sap més greu veure la gent bruta.
- F) Sí.
- G) Sí, em molesta molt.

Tens cura de no embrutar-los?

- A) No es vigila.
- B) Generalment, sí.
- C) No m'hi fixo.
- D) M'és igual.
- E) De tant en tant tiro algun paper a terra.
- F) Una mica.
- G) Tinc cura de no embrutar-los encara que crec que hi falten alguns mitjans.

Si fossis responsable de la direcció del poble, quina seria la primera cosa que faries?

- A) Posar més llocs de diversions i també de treball.
- B) — — — —
- C) — — — —
- D) Posaria una «boite».
- E) — — — —
- F) Per al jovent una piscina, perquè no sé què més fa falta.
- G) El primer que faria seria crear el necessari perquè la gent no hagués de marxar a fora, i trobés tot el necessari dins del poble. Després, també crearia un pabelló d'esports.

.

Un jove de 20 anys ens ha enviat un escrit del qual creiem interessant reproduir alguns punts:

...la cosa s'embolica encara més quan se sap positivament que moltes d'aquestes aspiracions no són res més que això, aspiracions, puix les circumstàncies no són ni de bon tros favorables per a la seva realització.

Que en farem de dir que el jovent voldria una zona polideportiva, una piscina, uns espectacles de més qualitat (parlem de teatre, cinema, ball, «discothèques», etc.), una biblioteca amb més facilitats...

És indubtable que tots, grans i petits, voldríem que Sant Joan fruis de tots aquells avantatges, això ja ho sabem, però falta el més difícil i important, la realització.

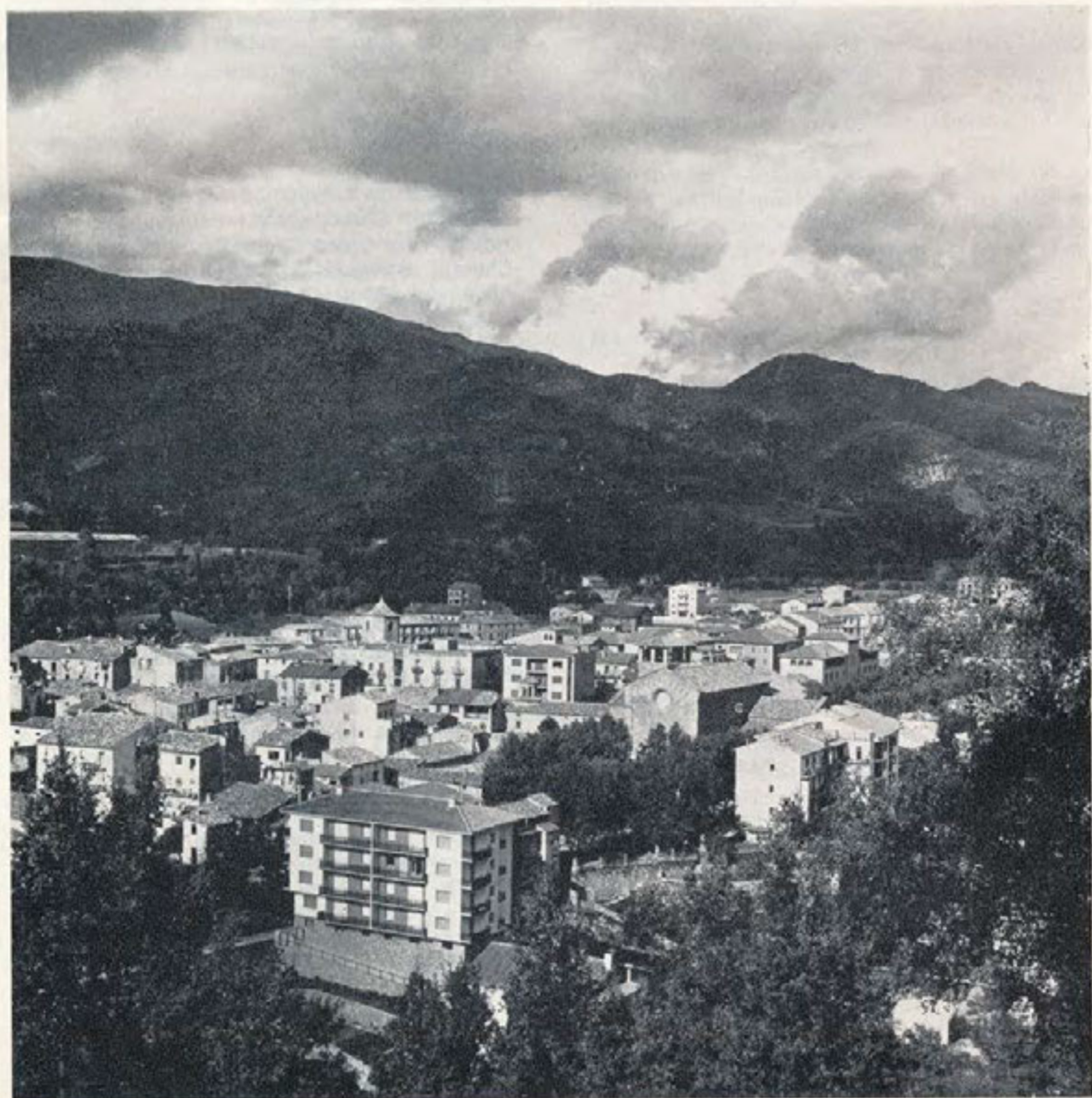
I com s'hi arriba, a aquesta realització? Mitjançant una consciència cívica general. I consciència cívica vol dir que hi hagi una confiança entre l'Administració Local (L'Ajuntament) i els

Administrats (el poble). Consciència cívica vol dir més responsabilització amb els problemes del poble i menys crítica de cafè. Consciència cívica vol dir més participació i col·laboració. Consciència cívica vol dir més despreniment a l'hora de contribuir al bé comú, al bé del poble que per contra reacció es converteix en el bé propi, i així, amb aquesta consciència, un propietari facilitaria la venda del seu terreny, perquè fa falta al poble i és un bé per a tots.

Consciència cívica, en fi, és menys, molt menys egoisme.

No voldria pas que aquestes paraules arribessin a ofendre a algú, ni de bon tros, tan sols que contribuís una mica a donar aquesta empenta general que tant ens falta.

Si veritablement estimem el poble, com diem els catalans, «Entre tots ho farem tot».

Resumen de fiestas y actividades

ACTOS RELIGIOSOS

SABADO, DIA 4

7.30 noche Empieza la Novena en honor del «Santíssim Misteri».

Diariamente Rezo del Rosario, Novena y canto de los «Goigs del Santíssim Misteri».

SABADO, DIA 11

2 tarde Repique general de campanas, anunciando la Fiesta Mayor.

8 noche Rezo del Rosario, Novena y seguidamente Misa Dominical.

DOMINGO, DIA 12

10.30 mañana Solemne Oficio en honor del «Santíssim Misteri», con asistencia de las Autoridades y Pavordes de Iglesia y Plaza. La «Schola Choral» estrenará la Misa, a coro y pueblo, en honor del «Santíssim Misteri», original del Rdo. don José M. Planas. Predicará el sermón el Rdo. don Jaime Camprodón, Vicario General de la Pastoral de la Diócesis de Vich, antiguo Vicario de esta Villa.

8,30 noche Terminada la Misa Vespertina, «Vetlla del Santíssim Misteri», finalizando con la solemne y tradicional Adoración del Santo Cristo.

LUNES, DIA 13

11 mañana Misa solemne concelebrada por los Sacerdotes Sanjuanese y vecinos. Se aplicará en sufragio de los difuntos de la Parroquia.

ACTOS CIVICOS Y POPULARES

SABADO, DIA 11

2 tarde Repique general de campanas anunciando la Fiesta Mayor.

8,30 noche Repique general de campanas, y desde el campanario del Monasterio ejecución por la Cobla «Camprodón», de las tradicionales serenatas, con el estreno, este año, de las que han sido compuestas exprofeso por el Maestro compositor sanjuanés, don Narciso Oliveras. Seguidamente, Pasacalle por las principales calles de la Villa, terminando en la Plaza de España, donde serán interpretadas nuevamente las mencionadas serenatas. A continuación se iniciará una escogida audición de sardanas.

DOMINGO, DIA 12

10.15 mañana Formando comitiva, las Autoridades y Pavordes de Iglesia y Plaza, preceosidos de la Cobla, asistirán a la solemne Misa Cantada que se celebrará en el Monasterio. A la salida y en la Plaza de España, interpretación de la Sardana de Honor «Recordant a Sant Joan de les Abadesses» del Maestro Luis Buscarons, dedicada por la Cobla «Montgrins» a nuestra Villa.

12.15 mañana Inauguración de la III Exposición Filatélica y Numismática y de la II Exposición de Trabajos de la Escuela de Formación Profesional de la Mujer.

12.30 mañana En la Rambla del Caudillo, sardanas.

4.15 tarde Los Pavordes con el Delegado de la Autoridad Local y Orquesta, se dirigirán a los domicilios de las Pavordesas y, tras recoger a sus respectivas parejas, en la danza, acudirán a la Plaza de España, donde tendrá lugar el típico y tradicional

«BALL DELS PABORDES»

Intervendrán en esta ocasión, en su desarrollo plástico: don José Guillaumes -señorita María Culléll; don José Espelt -señorita M.ª Carmen Prat; don José Carrera -señorita Aurora Plaza; don José Guardia -señorita Rosalía Buixassa. Finalizado el «Ball», audición de Sardanas en la Rambla del Caudillo.

5. tarde En el Campo Municipal de Deportes, el «C. D. Abadessenc» disputará un emocio-

nante Partido de Fútbol del Campeonato de 2.ª Categoría Regional.

11 noche Audición de Sardanas en la Plaza de España.

LUNES, DIA 13

12.15 mañana Sardanas por la Cobla «Montgrins» en el Paseo de José Antonio, Plaza Clavé y Calle San Pol.

4 tarde Interesante Partido de Fútbol Femenino.

5 tarde En la Rambla del Caudillo, Sardanas por la Cobla «Montgrins».

7 tarde Inauguración de la Guardería Infantil y de las nuevas dependencias del Hospital Municipal de esta Villa, con asistencia de las primeras Autoridades provinciales y locales.

10.00 noche Nuevamente, en la Plaza de España y por los mismos ejecutantes del día anterior, exhibición del tradicional y típico «BALL DELS PABORDES». Seguidamente y en la misma Plaza, audición de Sardanas.

MARTES, DIA 14

11 mañana Audiciones de Sardanas en las Plazas y Paseos, según costumbre.

3.00 tarde Tradicional «Tornaboda», en la «Font del Cubilà», donde la Cobla «Montgrins», interpretará Sardanas.

Al anochecer Tradicional «Marxa de les Antorxes» que, saliendo de la Fuente antes mencionada, se dirigirá a través de las principales calles de la Villa, a la Plaza de España, donde, a su llegada, se bailará la «Sardana llarga». Seguidamente Disparo de Fuegos Artificiales.

10.30 noche Como despedida de la Fiesta Mayor, en la Rambla del Caudillo, última audición de Sardanas a cargo de la Cobla «Montgrins».

Durante las Fiestas podrán visitarse:

- III Exposición Filatélica y Numismática, en la Casa de Cultura de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros.
- II Exposición de Trabajos realizados por las alumnas de la Escuela de Formación para la Mujer, en el Hogar del Frente de Juventudes.
- Exposición de fotografías y maqueta de la Estación de Esquí y Montaña «VallTer 2.000», en los escaparates de Foto Esteve.
- Exposición de obras de arte religioso antiguo, procedentes del Monasterio e iglesias de la Villa, restauradas por el especialista señor Gudiol, en el vestíbulo del Colegio de las Religiosas Carmelitas.

Este programa de la Fiesta Mayor
de San Juan de las Abadesas,
editado por el Magnífico Ayuntamiento,
expresa opiniones
del siguiente equipo:

Jorge Canelles
Joaquín Escarrá
José Esteve
Luis Guardia
Víctor Hernández
M.ª Teresa Massoni
Joaquín Miquel
Ramón Vila